

Фурия). Казвамъ ви, да ли щте направѣхъ добръ или злъ ако се оженѣ за момата, която обичамъ.

Мар. Това зависи отъ честъта.

Сган. Штѣ направѣхъ ли добръ?

Мар. Споредъ обстоятелствата,

Сган. Штѣ направѣхъ ли злъ?

Мар. Както се случи.

Сган. *(На себе-си)*. Ето ти една друга музика, която ми се не аресва. *(На Марфурия)*. Но, кажете ми, Господинъ философе, да или нѣ!

Мар. Това е намѣрението ми.

Сган. Азъ имамъ голѣма наклонность къмъ момата.

Мар. И това е възможно.

Сган. Башта ѣ ми ѣхъ обрече.

Мар. Не е невъзможно.

Сган. Знаете ли што има? боѣхъ се да не би като ѣхъ зема престане да ме обича.

Мар. И това стая.

Сган. Вие што мислите?

Мар. Че въ работата нема никакво съмнѣние.

Сган. Най-после ако да бѣхте на мѣстото ми, какво штѣхте да направите?

Мар. Незнамъ.

Сган. Што ме съвѣтвате да правѣхъ?

Мар. Штото обичате.

Сган. Штѣ се пукнѣ!

Мар. Миѣхъ си рѣцѣтъ.

Сган. Да те зематъ дяволете, старий луднийо!

Мар. Ште стане штото е възможно.

Сган. *(Като го удря)*. Чумата да те помете, кучешкий философе!

Мар. Ахъ! ахъ!

Сган. Достойна заплата е мислѣхъ за бленуванния та ти.

Мар. О! Какво безчеловѣчие да се отнасящъ къмъ мене съ тоя начинъ, и да биешъ единъ фелософъ като мене!

Сган. Променете, Господинъ философе, начинътъ на говоренето, ако обичате, защото догматитѣ на